Часопис Новоапостольської церкви

НАША СІМ'Я

У ЦЕНТРІ УВАГИ
Унікальний рослинний світ на мисі Доброї Надії

ПОСЛАННЯ ПЕРШОАПОСТОЛА
Що важливо для спасіння?

Ми, ДІТИ
Тема номера:
ПРИРОДА

Бог утішає

Богослужіння для Південної Африки і Замбії

23-й рік видання, № 11, листопад 2021 р.

Зміст 11/2021

СЛОВО І ВІРА

3 НАСНАГА
Що важливо для спасіння – послання Першоапостола

4 У ЦЕНТРІ УВАГИ
Кейптаун. Унікальный рослинний світ на мисі Доброї Надії.

5 БОГОСЛУЖІННЯ
11.07.2021 р. у м. Цюріху (Швейцарія) для Південної Африки і Замбії
Біблійна цитата: Псалом 73, 23-24

12 АПОСТОЛИ ПИШУТЬ
Єдині у Христі – покоління за поколінням (Апостол Пітер Ламберт)

ЖИТИ ВІРОЮ

13 ДУХОВНИЙ ДОСВІД
Допомога через двері, що виходять на терасу

15 МІРКУВАТИ – СЛІДУВАТИ
Парус визначає напрямок

ВІРА І СУСПІЛЬСЬВО

16 «МИ, ДІТИ»
Картина світу в Старому Заповіті

17 ДІТИ І ЦЕРКВА
Розповідати про Божі чудеса (про віру дітей у чудеса)

20 БУТИ ХРИСТИЯНИНОМ СЬОГОДНІ
Довіра дорогоцінна, немов фарфор

НАША ЦЕРКОВА У СВІТІ

23 ***Росія.*** *У Москві відбувся семінар для священнослужителів*

ЦІКАВО ЗНАТИ

24 ТЕСТИ НА ЗНАННЯ БІБЛІЇ...
ІЛЮСТРАЦІЯ-ЗАГАДКА

Обкладинка: *Королівська Протея – національна квітка Південної Африки / Фото: © Adi – stock.adobe.com*

ВИХІДНІ ДАНІ:
Часопис «НАША СіМ'Я», № 11, 2021

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюріх, Швейцарія).

Адреса редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна; тел./факс: (+380352) 524732; p.bich@nak.org.ua
сайт: nak.org.ua;

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович

© **Видавництво:** Фрідріх Бішофф Гмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина; за сприяння Релігійної організації «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Росії», м. Москва/Росія.

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020 м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr. net
Наклад: 600 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ.

Банківські реквізити:
IBAN p/p UA863209840000002600524 0016749 в АТ "ПроКредит Банк", МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165; або
IBAN p/p UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (UAH) в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від …

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.

Відповіді на завдання на стор. 24: 1) 1Б, 2А, 3А, 4Г, 5В, 6Б, 7Г, 8Г, 9Б, 10А; 2) в Йорданії (Віа Маркa 1, 9)

Фото: Brigida Gonzalez, Stuttgart

Що важливо для спасіння

Дорогі брати і сестри!

Що є для нас, людей, по-справжньому важливим? Це питання нерідко виникає у житті. І часто дають таку пораду: «Важливо зосереджуватися на головному!»

Цьому довелося учитися також учням Ісуса: аби послання, яке вони звіщали, торкнулося людей, треба було зосереджуватися на головному.

Усе інше – приміром, іудейські уявлення про обрізання чи заповіді чистоти, – опускалося, аби «достукатися» до людей. Бо це не було важливим для спасіння.

Те саме відбувається сьогодні. Ми повинні нести звістку про спасіння в Ісусі Христі всім людям. Її можна донести до них лише тоді, коли зосереджуватися на головному. Усе, що пов'язане з нашою особистістю, історією чи культурою, не має відношення до спасіння. Ми повинні дистанціюватися від цього, якщо хочемо поширювати вчення Ісуса Христа про спасіння. Земні правила поведінки міняються, а послання спасіння – ні.

Що стосується наших дітей, то важливо також підводити їх до усвідомлення того, що є дійсно важливим для спасіння. Ми не хочемо змушувати їх жити так, як самі живемо. Для нас важливо, аби вони переживали Бога так, як ми переживаємо Його. Це найважливіше!

З найкращими побажаннями,

ваш Жан-Люк Шнайдер

Кейптаун

Геоботаніка (наука про рослинність Землі) ділить Землю на шість зон, рослинні світи яких розвивалися незалежно одна від одної, а, отже, принципово різняться. Найбільша зона, Голарктика, охоплює усю північну півкулю, що розташована за межами тропіків.

У порівнянні з цією зоною Капське флористичне царство, яке розташоване у південно-західній частині Африки і носить латинську назву «капензіс», є крихітним і непримітним. Його площа становить близько 90 тис. квадратних кілометрів – це площа Португалії, – і воно являє собою справжню ботанічну скарбницю. Менш ніж на половині відсотка площі Африки ростуть 9000 видів, що становлять приблизно п'яту частину всіх видів континенту. Окрім цього, існує величезна кількість рослин – п'ять сімейств, 120 родів і більше 6000 видів, які можна знайти тільки в районі мису Доброї Надії. Тут росте також Королівська Протея (Protea cynaroides), яка зображена на державному гербі і є національною квіткою Південно-Африканської Республіки. З 2004 року охоронювані території Капської флористичної області, у тому числі Національний парк на Столовій горі (фото), що розташований на півдні від Кейптауна, унесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Фото: Rob – stock.adobe.com

БОГОСЛУЖІННЯ ДЛЯ АФРИКИ-ПІВДЕНЬ І ЗАМБІЇ

МІСЦЕ: Цюріх / Швейцарія
ДАТА: 11 липня 2021 р.
БІБЛІЙНА ЦИТАТА: Псалом 73, 23 і 24
ВСТУПНА ПІСНЯ: «Перемога благодаттю» (№ 222 в англомовному пісеннику)
СУПРОВІД: Окружний Апостол Джон Л. Кріл
ПРИМІТКА: богослужіння транслювалося каналами відеозв'язку з Церковного управління в Цюріху/Швейцарія на Регіональні церкви Африка-Південь і Замбія. Окружний Апостол Кріл, а також музичні номери були підключені до трансляції в прямому ефірі з церкви у м. Сілвертауні / Кейптаун

Цитата з Біблії: Псалом 73, 23 і 24

«Але я завжди був з Тобою: Ти взяв мене за праву руку. Ти радою Твоєю мене вестимеш, і потім приймеш мене у славу».

Бог утішає слабких

Мої дорогі брати і сестри, ми знову проводимо богослужіння в абсолютно особливих умовах. Тут, у Церковному управлінні, де є у мене робочий кабінет, ми становимо сьогодні невеличку громаду. На півдні Африки люди не можуть ходити до церкви. Усі наші брати і сестри перебувають удома і стежать за цим богослужінням по телевізору чи слухають трансляцію по радіо. А в Замбії, регіоні діяльності Окружного Апостола Соко, деякі люди мають змогу відвідувати церкву, а інші змушені залишатися вдома і долучатися до трансляції. Отже, ми переживаємо абсолютно особливу ситуацію. Але я вдячний Богові, що ми, щонайменше, з допомогою техніки підтримуємо зв'язок один з одним. А набагато важливішим є те, що ми підтримуємо цей зв'язок завдяки діянню Святого Духа. Такий зв'язок підтримується не тільки з Цюріхом, Південною Африкою і Замбією, а й з Богом – ось що важливо. І він є завжди дієвим. Звісно, я був вельми засмучений, що минулої неділі не мав змоги поїхати в Замбію на богослужіння для померлих. І на цей момент я, як і раніше, ще не можу планувати свою поїздку в Південну Африку. Це, дійсно, сумно, і я страждаю від цього. Але я усвідомлюю, що ви, мої дорогі брати і сестри в Південній Африці і Замбії, страждаєте значно більше, бо ви, як і всі ми, сподівалися на поліпшення ситуації, а вона, урешті-решт, тільки погіршується. Я бачу, що наші брати і сестри втомилися. Деякі просто виснажені існуючою ситуацією, бо сподівалися і сподіваються, і щоразу розчаровуються, що вона погіршується. Окружні Апостоли розповіли мені, що за останні декілька тижнів померли багато братів і сестер. Я не тільки стежу за ситуацією у ваших країнах, а й дійсно страждаю разом з вами. Тому я бажав пережити це богослужіння разом з вами й отримати укріплення й утіху від Святого Духа.

Біблійною цитатою для сьогоднішнього богослужіння є два вірші з 73-го Псалма, дуже відомого Псалма. У ньому мова йде про благочестиву людину, яка вірно служила Господу і якій несподівано довелося пройти через важкі часи і зазнати нужду. Ми не знаємо, що саме трапилося з цим чоловіком, але йому довелося важко. Він переживав скорботу, смуток, і страждав від цього. І згодом з'ясувалося, що інші, яких він називав нечестивцями і грішниками, які не служили Господеві й не вірили в Бога, жили набагато краще, ніж він. Спочатку цей чоловік був здивований, потім спантеличений, і чим більше він розмірковував над своєю ситуацією, тим більше розумів, що такого бути не може, а потім почав сумніватися і наблизився упритул до того, аби відійти від Бога. Однак у нього вистачило мудрості увійти в храм, Божий дім, у місце, де Бог спілкувався зі Своїм народом. І там у нього, ймовірно, відбулася зустріч з Богом. Я не знаю, як саме це було, але Бог об'явився йому. Він розповів псалмоспівцю, що є вірним, правдивим, а також справедливим Богом і, як й обіцяв, благословить вірних та, урешті-решт, відкине злих. Тому Він закликав псалмоспівця довіритися Йому. Саме таким було перше об'явлення Бога.

Я не тільки стежу за ситуацією у ваших країнах, а й дійсно страждаю разом з вами.

Про друге, мабуть, ще важливіше об'явлення мовиться у нашій цитаті: «Але Я завжди був з Тобою: Ти взяв мене за праву руку». Цей вірш часто розуміють так, що віруючі люди попри труднощі зостаються з Богом. Його можна розуміти саме так, але якщо пильніше приглянутися до тексту, то смисл цього вірша, насправді, зводиться не до цього. Мова тут йде не про досягнення віруючих, які, незважаючи на труднощі, зберігають Богові вірність. Тут йдеться про Самого Бога. Бог вірний! Псалмоспівець, як він сам пише, був невігласом, який сумнівався, утратив упевненість і був близьким до того, аби відійти від Бога, та Бог усе ж не покинув його. Бог був разом з ним, і ніколи не переставав любити псалмоспівця. Бог не відкинув його. Ось у чому полягає смисл цієї фрази. Незважаючи на невігластво і безглуздя псалмоспівця, як тут мовиться: «Я був дурний тоді і неук, немов тварина, був перед тобою» (вірш 22), Бог тримав його за праву руку. Отже, псалмоспівець з'ясував для себе дві важливі речі. По-перше, Бог вірний, Він говорить правду, Він благословить віруючих і нехтує злими. І друге, Бог є любов; Він любить мене, навіть якщо я проявляю слабкість і віддаляюся від Нього. Бог, незважаючи на мої сумніви, ніколи не перестає любити мене. Ось у чому полягає велике одкровення цього Псалма. Бог любить мене, незважаючи на проявлені мною слабкість і сумніви.

Ця історія нагадує історію Іова, яка трапилася значно раніше. Іов теж виявляв Господові вірність. Він служив і слухався Бога, і все ж йому довелося пройти через нелегкі випробовування. Він пережив велике нещастя, йому тривалий час довелося мати справу з негараздами й труднощами. Він хотів знати причину своїх бід і нещастя. Його друзі приходили до нього й давали цьому пояснення. Один з них сказав, що це покарання за гріхи. Іов відповів йому, що той чоловік не більший грішник, ніж він. Чому ж він має страждати через свої гріхи, а його друг – ні? Інший сказав, що Бог, можливо, хоче омити й очистити його через страждання. Але Іов сказав, що цього не може бути. Чому ж тоді очистити його, а не інших? Вони шукали пояснення, аби з'ясувати причину страждань, болів і проблем Іова, та не знаходили потрібної відповіді.

Іов не міг увійти в храм, бо його тоді ще не було. Але він проявляв мудрість і ніколи не переставав розмовляти з Богом. У нього вистачило сміливості сказати Богові, що він не згоден з Ним. Він був злим і сердився на Бога, але ніколи не переставав розмовляти з Ним. Й одного разу – знову ж таки, я не знаю, як це відбулося, – Бог дав йому відповідь. Як не дивно, Він не відповів на його питання. Він не дав Іову пояснення, чому йому довелося страждати, чому йому було так важко, чому все це сталося саме з ним, а не з іншим. Бог говорив тільки про Свою славу і про Свою силу. Він нагадав Іову, що Він – Бог. Це зворушило Іова, і він сказав: «Я чув лиш те, що говориться про Тебе, але тепер на власні очі Тебе виджу!» (Іов 42, 5). І Бог благословив Іова. Він постійно розмовляв з Богом і ніколи не переставав спілкуватися з Ним, тому отримав від Бога відповідь. Іов не отримав пояснень, але Бог об'явив йому Свою славу і Свою силу. І коли Іов пізнав, Хто такий Бог, то вирішив і надалі зберігати Йому вірність.

Це – два приклади зі Старого Заповіту. Тепер звернемося до нашого часу. Дорогі брати і сестри, ми більшою чи меншою мірою також змушені мати справу з такою ж ситуацією. У нашому житті бувають моменти, що для деяких тривають роками, коли ми переживаємо вельми нестерпні часи. Ми відчуваємо чимало болю, страждань і скорботи. Цей список можна було б

Говоріть з Богом у молитві! Не соромтеся розповідати Йому про все, що з вами не так!

Фото: НАЦ Швейцарії, НАЦ Африка-Південь

Якщо ми дозволимо Богові дати нам відповідь, то спізнаємо Його любов.

продовжити. Спочатку ми чисто по-людськи шукаємо пояснення і запитуємо в Бога: «Чому? Я вірний. Я слухняний і служу Тобі. Я ходжу до церкви, я молюся і жертвую.

Що з Тобою? Чому Ти не відповідаєш на мої питання? Чому Ти не чуєш моїх молитов? Чому Ти не рятуєш мене? Чому Ти не допомагаєш мені? Чому Ти не реагуєш на моє звертання?» Та ми не отримуємо жодної відповіді. А потім ви озираєтеся навколо себе і бачите, що в інших життя набагато краще. У тих, які неслухняні, які не дбають про Божі заповіді, які коять гріх, – у них гарне життя. Вони багаті, здорові і мають усе. А у тебе немає нічого. Ви сподівалися на зміни і вимагали небагато, просто декілька речей, певний мінімум, але й цього не отримали. А інші, нечестиві, порочні, грішники, отримують усе. Дорогі брати і сестри, ви знаєте, про що я веду мову. Адже саме це ви переживаєте в своїх країнах.

І тоді у вас може виникнути запитання: «І це Бог? Ви завжди говорите про Бога любові. Ви впевнені, що цей Бог дійсно існує?» Не дивно, що такі сумніви виникають, це цілком по-людському. Коли нічого не поліпшується, коли ми бачимо несправедливість, то може виникнути питання: «Що насправді відбувається?» Ми ходимо до церкви, молимося і слідуємо вченню Апостолів, яких послав Ісус Христос, аби благословляти нас. У це ми віримо. Але в церкві тільки й говорять про духовне благословення, про духовне багатство, про вічність, про Друге Пришестя Господа. Тому деякі брати і сестри кажуть: «Це прекрасно, але знаєте, мені зараз потрібна допомога! Мені потрібна конкретна допомога в земному життя. Не розповідайте про небеса. Не ведіть мову про майбутнє. Я говорю про своє сьогодення. Мені вже тепер потрібна допомога!» І згодом ці брати і сестри починають сумніватися, чи правильною є церква. Вони замислюються над тим, аби, можливо, звернутися туди, де обіцяють чудеса, де моляться за їхнє здоров'я і дають трохи грошей. Там їм обіцяють, що якщо вони повірять і принесуть свої пожертви, що Ісус допоможе і в земному житті. І гору беруть тоді неспокій та сумніви.

Це – громада Божа, це – справа Боже, Апостоли послані Ісусом. Але якщо озирнутися навколо, то побачимо так багато недосконалості. Слуги Божі, священнослужителі, брати і сестри далекі від досконалості, відбувається чимало речей, яких не має бути. Тоді приходить думка, що справа Боже – це не серйозно. З'являються питання, сумніви, ми стаємо неспокійними, схвильованими й розгубленими.

Брати і сестри, що нам робити, коли виникають такі питання, коли виникають сумніви і ми втрачаємо спокій? Ми маємо проявити таку ж мудрість, яку мали Іов і псалмоспівець Асаф. Іов не міг особисто увійти в храм, так само як багато десятків тисяч з вас не можуть сьогодні приходити у церкву. Але ми можемо розмовляти з Богом. І я прошу вас не падати духом. Продовжуйте розмовляти з Богом. Ви можете розповідати Йому про все, що завгодно. Скажіть Йому, що ви незадоволені. Скажіть Йому, що ви зараз не можете вірити в Його любов, у Його існування.

Говоріть з Богом у молитві! Не соромтеся розповідати Йому про все, що з вами не так! Якщо ми дозволимо Богові дати нам відповідь, то спізнаємо Його любов.

Дозвольте також Святому Духу давати вам відповідь. Аби Святий Дух відповів вам, потрібні час і тиша. Ми живемо в галасливому і метушливому суспільстві. Тому ми повинні докласти чимало зусиль, аби дати Святому Духу шанс відповідати нам. Але, будь ласка, зробіть це! Розмовляйте з Богом і дайте Святому Духу шанс розмовляти з вами. Бог може спілкуватися з вами з допомогою душпастирської опіки священнослужителів. Він може у вашому серці розмовляти з вами, якщо ви відведе достатньо часу для роздумів. Будь ласка, зробіть це! Ви отримали дар Святого Духа. Подбайте про свою душу, про свою віру, і дозвольте Святому Духу діяти у вашому серці. Кажу вам: Він дасть вам відповідь. І всякий раз, коли це можливо, ходіть до церкви і слухайте проповідь.

Отже, перший крок, який треба зробити в час кризи, – розмовляйте з Богом. Шукайте на богослужіннях і в своїх серцях зустрічі з Ним і майте бажанням отримувати від Нього відповіді. Другий крок: проявляйте смирення. Не вимагаймо пояснень! Не вимагаймо рішення! Просто просімо в Бога: «Якщо Ти є, якщо Ти любиш мене, то дай мені відчути Твою присутність і почути Твій голос». Бог почує таку молитву, як це було у випадку з Іовом чи з псалмоспівцем.

Асаф, псалмоспівець, увійшов у храм. Тобто, він покинув свій дім, і я сприймаю це як певний образ. Іноді ми просто схильні залишатися в своєму домі, у своєму помешканні. Тобто, ми зосереджені на своїй долі, на своїй ситуації, на тому, що обертається навколо нас. Вийдіть й огляньтеся навколо себе! Ви побачите, що чимало людей також страждають. Ти не єдиний, кому доводиться переживати непрості часи. Озирніться навколо, і ви побачите, що на землі так багато людей, віруючих і невіруючих, вірних людей і нечестивців, які страждають (1-е Петра 5, 9).

Розмірковуючи над цим, ви усвідомите, що обставини, які ви переживаєте, не обов'язково є наслідком вашої неправильної поведінки. Багато інших людей переживають подібну ситуацію. І оскільки ми відрізняємося один від одного, припущення про те, що грішники будуть покарані, а віруючі зазнають благословення, може бути невірним. Нужда, скорбота і нещастя не мають нічого спільного з поведінкою людини, бо скорботу зазнають як добрі, так і недобрі люди. Є також добрі й недобрі люди, у яких у житті все гаразд. Таким чином, наша біль і страждання пов'язані з чимось іншим, зокрема, з гріхопадінням. Світ знаходиться під владою зла, царя безладу, який носить маску несправедливості. Отже, не дивно, чому світ перебуває в хаосі. Якби світ був упорядкований, то добрі люди мали б нагороду, а злі – були б покарані. Але зло робить те, що хоче, воно творить безлад. Усе відбувається не так, як мало б бути. Це наслідки владарювання зла. Ось яке є цьому пояснення. Отже, не зосереджуйтесь тільки на собі, а озирніться навколо себе. Тоді ви зрозумієте, що мова йде не тільки про нас, а й – про зло в світі.

Якщо ми вийдемо зі своєї оселі, поспілкуємося з Богом і дамо Святому Духові можливість дати нам відповідь, то Він дасть її. Однак Він не дасть нам пояснення і не розв'яже нашу проблему. Святий Дух не говорить про Себе. Святий Дух мовить тільки про Ісуса Христа. Він нагадує нам, що Божий Син також страждав. І це безумовно не можна пояснити відсутністю Божої любові чи інтересу до Нього. Наші страждання, таким чином, не є ознакою того, що Бога нема чи Він не любить нас. Адже навіть Його Син був змушений перенести страждання. Тому Ісус розуміє ситуацію, у якій ти знаходишся. Але пам'ятай: Ісус здолав страждання, зло і смерть, і Він бажає принести нам спасіння. Згадайте про Його обітницю, про Його слово і Його план. Він хоче покласти край злу. Він хоче звільнити людей від панування гріха і привести у Своє царство. Там немає страждань, там усе в порядку, там панують справедливість і мир.

Це не просто теорія, а план Божого спасіння. Саме тому Божий Син прийшов на цю землю і зазнав страждань. Не дивно, що і нам доводиться страждати. Ісус попереджав, що будуть переслідувані і зазнають страждання ті, хто вірують у Нього, хто слідують за Ним і бажають спастися від зла. Він мовив, що зло завжди буде намагатися відлучити вас від Бога, і що воно буде намагається використовувати важкі часи, аби знищити нашу віру. Ось яке пояснення можна дати нашим стражданням. Це те, про що мовить нам Святий Дух. Слухайте Його!

Тепер перейдімо до наступного кроку. Якщо ми дозволимо Богові дати нам відповідь, то спізнаємо Його любов. Ми, як і людина в нашій біблійній цитаті, зможемо зрозуміти: Бог любить мене. Навіть якщо я не вірю в Його існування, сумніваюся в Ньому, звинувачую чи злюся на Нього, то це не має значення. Бог усе ж любить мене! Моя поведінка не впливає на любов, яку Бог дарує мені. Він продовжує бути поруч зі мною, Він простягає мені руку і каже: «Підемо, Я хочу тобі допомогти! Прийди, Я хочу спасти тебе!»

Ми можемо пізнати Божу любов через Його Слово. Ми можемо пізнати Його любов через єднання Божих дітей. Ми можемо пізнати Його любов через прощення гріхів.

І кожен раз, коли святкуємо Святе Причастя, ми можемо спізнати її. Саме так Ісус виявляє Свою любов до нас. Якщо пильно приглянутися, то можна спізнати Його любов і в повсякденному житті, навіть у несприятливій ситуації. Ісус завжди дає нам маленький знак і каже: «Я тут. Ти бачив мене? Я послав тобі Свого ангела. Знаєш, Я тільки що подбав про це і про інше». Тоді ми, навчені Святим Духом, зможемо пізнати Божу любов й усвідомити, Хто такий Бог. Він вірний і має план для нашого спасіння. Чудовий досвід – відчувати, що Бог любить мене, навіть коли я злюся на Нього, навіть коли я сумніваюся, навіть коли я відмовляюся вірити в Нього. Бог не міняється. Він любить мене. Це те, чого я бажаю всім нам, аби кожен міг спізнати на собі цю особливу Божу любов. Ще раз, ви не отримаєте відповіді на всі питання. Але, як і ці дві Божі людини з минулого, ви відчуєте присутність і любов Бога, й усвідомите, Хто такий Бог. І коли ми дізнаємося, Ким є Бог, то зможемо довіряти Йому та йти вслід за Ним.

Далі в нашій біблійній цитаті мовиться: «...Ти радою Твоєю мене вестимеш, і потім приймеш мене у славу». Бог навчає нас, Він дає нам пізнавати Свою любов, і Він хоче вести нас Своєю радою. Він не застосовує силу, аби примусити нас до чого-небудь. Бог ніколи не вдається до насильства. Він просто дає нам пораду й мовить: «Дивись, якщо ти зробиш це, якщо підеш цим шляхом, то це – твоє рішення». Чи дослуховуємося ми до Його поради, залежить від нас. Ми не будемо покарані, якщо не зробимо цього, але будемо благословенними, якщо виконаємо Його пораду. Він указує нам на шлях, по якому треба йти. Перебуваючи на цьому шляху, ми можемо залишити всі свої проблеми позаду і йти назустріч меті, не дивлячись на насильство, незважаючи на негаразди й труднощі. Просто йдіть цим шляхом, і ви побачите: ні людина, ні сила, ні подія – ніщо не може перешкодити Богові любити вас. Ніщо не зможе відлучити вас від Бога.

Його порада зводиться до того, аби виконувати Його заповіді. Я знаю, що це не завжди легко. Це не обов'язково зробить вас успішними і багатими. Іноді це вдається, іноді – ні. А іноді ті, хто не дотримується заповідей, є більш успішними в житті. Але ми, старше покоління, з власного досвіду знаємо, що, дотримуючись заповідей, ви уникнете багатьох непотрібних, зайвих страждань, які виникають у результаті нашої неправильної поведінки. І, мої дорогі молоді брати і сестри, ця мудрість стосується не тільки людей старшого віку. Будь-яка віруюча людина може відчути це на собі. Дотримуючись Божих заповідей, ви можете бути впевнені, що таким чином уникнете непотрібних страждань і болів. Зроблю ще один крок уперед і скажу: якщо ми виконуватимемо Божу пораду, то ми гарантовано не примножимо зло. Тому що ті, хто не дотримується заповідей, тільки сприяють тому, аби ситуація погіршувалася. Вони примножують зло, тому що через їхню поведінку страждають інші люди, їхні ближні. Я б не хотів сприяти примноженню зла в цьому світі. Зла і так є досить. Отже, якщо ми будемо виконувати Божі заповіді, то, щонайменше, матимемо впевненість, що уникнемо багатьох непотрібних страждань, що через нас не страждатимуть наші ближні. Це Божа порада. Дотримуйтесь її, і ви спізнаєте Його славу.

Після співпроповіді Окружного Апостола, яка транслювалася з Кейптауна, Першоапостол сказав: ми дякуємо Окружному Апостолові й нашому Небесному Отцеві за те, що відбувається це богослужіння. Це просто неймовірно бути тут, у Цюріху, і переживати богослужіння разом з Окружним Апостолом, який знаходиться у Кейптауні. Це відноситься також до сьогоднішнього послання, яке почули сотні тисяч людей. Воно містить у собі особливе звернення до людей, які переживають зараз час сумнівів і гніваються на Бога. Зміст цього послання зводиться до слів: «Не дивлячись ні на що, Бог любить тебе. З допомогою Святого Духа Він хоче об'явити нам Свою сутність. Він хоче, аби ми пізнали Його любов і Його присутність». І згодом ми зрозуміємо, як мовив псалмоспівець, що були невігласами й безглуздими. Однак для Бога це не має жодного значення. Він прощає і любить нас так, як любив досі. Дорогі брати і сестри, наш Небесний Отець і сьогодні готовий пробачити нам усе. Він не хоче карати нас. Він просто пропонує нам Свої милість і прощення.

Тут, у Цюріху, у нас є тепер можливість святкувати Святе причастя. Але я знаю, що для багатьох Божих дітей, які бажають святкувати його, це ще неможливо. Я хочу втішити вас і ще раз цілком свідомо повторити: не хвилюйтеся. Останнє Причастя, яке ви прийняли, діє доти, поки Бог не дасть вам можливість відсвяткувати його знову. У цьому я глибоко переконаний. Інакше і бути не може, адже Бог вірний. Хіба Бог забуває про Своїх дітей? Хіба Він може відмовити їм в їжі? Бог вірний. Отже, не хвилюйтеся! Бог не забуває про вас!

Ми святкуємо Святе Причастя в пам'ять про Ісуса Христа. Але ніде не сказано, що Ісуса Христа можна згадувати тільки під час Святого Причастя. Отже, якщо ви сьогодні сидите вдома перед телевізором чи слухаєте радіо, то у вас є можливість згадати про Ісуса Христа. Пам'ятайте, що Він віддав Своє життя за вас. Пам'ятайте, що Йому теж довелося страждати. Хіба ми можемо сказати, що нам доводиться страждати, бо Бог забув про нас? Чи Бог забув про Ісуса? Хіба те, що Йому довелося страждати від зла, від поведінки людей, було наслідком відсутності любові Отця? Згадайте про Ісуса, кожен у своїй власній ситуації, і ви побачите, що Він пройшов те саме. Згадайте про Ісуса і про те, що Він переміг біль. Він переміг зло. Він переміг смерть, аби ми отримали спасіння.

Пам'ятайте також, що Він обіцяв повернутися і привести нас у Своє Царство. Це не просто обіцянка, а Божественна істина! Коли ми згадуємо про Ісуса й усвідомлюємо, Ким є наш Бог, то приходимо до висновку, що бажаємо довіряти Йому і Його слову, довіряти Його любові та Його обітницям. Ми довіряємо Ісусу, тому що знаємо, Хто Він такий. Від цього все залежить. Чи знаходимося ми зараз вдома, чи в громаді, чи можемо святкувати Святе Причастя чи ні, давайте просто зосередимося на Ісусові Христові. Давайте подумаємо, Хто Він такий. Тоді ми мимоволі прийдемо до висновку: «Я нічого не можу, окрім як довіряти Тобі. Я довіряю Твоїй любові. Я довіряю Твоєму слову. Я довіряю Твоїй обітниці».

ОКРУЖНИЙ АПОСТОЛ ДЖОН ЛЕСЛІ КРІЛ:

Окружний Апостол Кріл (Африка-Південь) у своїй співпроповіді спочатку висловив вдячність за те, що Бог так щедро благословляє навіть у ці вельми непрості часи. Потім він вів мову про те, що нам треба отримати спокій, аби відвести Святому Духу простір, який необхідний для Його діяння. Коли у нас не все гаразд, то ми часто розповідаємо про це людям, з якими зустрічаємося. Ми кажемо їм, як нам важко і як погано поставилися до нас. Але переважна більшість людей не може нічого вдіяти з нашою проблемою. «Іноді ми просто обтяжуємо їх цим», – сказав Окружний Апостол. Замість цього, нам треба частіше робити зупинку й розмовляти з Богом: «Розмовляйте з Богом якнайчастіше! І Він надасть допомогу».

ОСНОВНІ ДУМКИ:

Бог любить нас навіть тоді, коли ми проявляємо слабкість. Довіряймо Йому свої сумніви і свій біль. Він підтримує людей, які зі смиренним серцем шукають Його. Він проявляє до них Свою любов, Він утішає і направляє їх Своїм Духом.

Фото: НАЦ Африка-Південь / Архів

ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 22.07.1964 р.
ПРОФЕСІЯ: вчитель музики
АПОСТОЛ з 13.12.2015 р.
РЕГІОН ДІЯЛЬНОСТІ: Південна Африка

АПОСТОЛ ПІТЕР ЛАМБЕРТ

Єдині у Христі – покоління за поколінням

Нещодавно під час віртуальної зустрічі з групою новоапостольських студентів ми обговорювали питання віри. Студенти, серед іншого, ставили питання: «Чи повинні ми жити вірою, як жили наші батьки? Чи не втратило силу те, чому церква вчила наших батьків?» Гарні питання, які порушують ще одне питання: «Як нам, віруючим, ставитися до відмінностей між поколіннями?» Нам треба насамперед ставити те, що Христос вважав за важливе, понад усе інше, – навіть понад те, що ми, можливо, вважаємо за важливе.

Віруючі, молоді й літні люди, сповідують віру в те, що громада є «єдиною». Ісус молився про єдність церкви: «… щоб і вони були в нас об'єднані» (Від Івана 17, 21). Він молився про єдність, знаючи, що Його послідовники матимуть культурні, економічні й інші відмінності. Він молився про єдність майбутніх віруючих людей, знаючи, що у кожного покоління будуть свої традиції й уподобання. Для Христа важливо, аби ми були єдині в Ньому й Отцеві, незважаючи на будь-які відмінності, а також на місце і час, в якому народилися.

Від молодих людей не можна очікувати, аби вони у всіх аспектах життя громади відповідали старшому поколінню. Якщо проявляти мудрість і смирення перед Богом, то, насправді, може бути вельми корисним переглянути давні припущення. Однак, єдність у Христі має завжди бути для всіх нас більшим пріоритетом, ніж успадкування старих традицій чи наслідування сучасних тенденцій. Будь-яке покоління покликане підкорити те, що є для них важливим, тому, що є важливим для Христа.

Молоді люди запитували також, чи треба їм ще виконувати обов'язки в громаді? Хіба вони не можуть просто служити Богові, живучи Євангелієм поза громадою? Звісно, ми живемо Євангелієм зовні, але ми живемо також проповіддю у церкві; і проповідь можлива лише тому, що хтось проявляє готовність виголошувати її … Христові потрібне кожне наступне покоління, аби служити Йому в громаді.

Святий Дух буде й надалі допомагати нам розрізняти те, що не підлягає обговоренню і є важливим для нашого спасіння, і те, що можна пристосувати до нашого часу. Схиляймося всі ми, молоді й літні, перед досконалою Божою мудрістю.

Пітер Ламберт

Апостол Ламберт під час зустрічі після богослужіння

Фото: © Олексій Прокоф'єв – stock.adobe.com

Допомога через двері, що виходять на терасу

За своє більш ніж 40-річне служіння у сані я у різних ситуаціях пережив Божественні діяння. Про одну з них я хотів би розповісти.

Санаторій, розташований у прекрасному місці біля підніжжя Юрських гір, має особливу будову: у кожній кімнаті для пацієнтів є два входи: один через довгий внутрішній коридор, а інший – через видовжену терасу.

Я хотів відвідати одного брата по вірі, який там перебував на лікуванні. Прекрасна погода спонукала мене пройтися до його кімнати терасою. Думками я налаштовувався на майбутній душпастирський візит. Аж раптом почув, як хтось з однієї з кімнат гукнув: «Добридень, почекайте»! Я зупинився й озирнувся. Потім я знову почув: «Постривайте»! Я зробив декілька кроків назад. «Я тут», – пролунав голос з кімнати. Я обережно заглянув у відкриті двері й побачив чоловіка, який махав мені рукою, жестом запрошуючи увійти. «Ви кликали мене?» – запитав я. «Так, це був я, приділіть мені хвилиночку уваги, мені обов'язково потрібно вам про щось розповісти». – «Добре, я з задоволенням приділю вам трохи часу», – сказав я й увійшов у його кімнату. Цей чоловік розповів мені таке: перед початком лікування він був на кладовищі біля могили своєї дружини. Несподівано він відчув близькість покійної і почав розмову, яка, за його словами, мала б відбутися ще за її життя. Він пережив цю бесіду як діалог з померлою дружиною і чув у відповідь, немов наяву, її слова. Через деякий час до нього підійшла незнайома жінка, яка відвідувала могилу неподалік і запитала, з ким він розмовляв, бо більше нікого не було. Цей випадок не давав йому спокою. Однак він не знав, кому можна довіритися і розповісти про нього. Коли він побачив мою тінь, що промайнула на балконі, то одразу збагнув, що може мені розповісти цю історію.

«Завтра богослужіння, – пояснив я йому, – на якому ми поминаємо померлих. Якщо хочете, то ми можемо все сказане спільно віддати в Божі руки». Чоловік погодився, і ми сказали у молитві Всевишньому про все. Потім ми попрощалися.

За три дні через службу доставки квітів я отримав посилку зі столиці. Секретар федеральної прокуратури написала мені, що її шеф хотів би ще раз сердечно подякувати за зустріч у санаторії. У букеті квітів я знайшов конверт з особистим привітанням на мою адресу. Велике здивування поступилося місцем подяці. Бог у черговий раз дозволив мені пережити Його діяння: чому саме в цей день я пішов терасою, аби відвідати свого брата по вірі? Звідки адвокат довідався, що може довіритися мені?

К. Б.

МІРКУВАТИ – СЛІДУВАТИ

Фото: mikefoto58 – stock.adobe.com

Парус визначає напрямок

Чудовий вид: сонячний день на озері. На блискучій водній гладі майже безшумно ковзають незліченні білі парусники. Так люди впродовж багатьох століть використовують силу природи. Вітер приводить парус у рух. І не тільки в напрямку вітру. Капітани майстерно управляють парусами своїх суден і таким чином тримають курс у потрібному напрямку.

На думку приходить фраза грецького філософа Аристотеля (384-322 рр. до н. е.): «Ми не в змозі змінити напрям вітру, але в змозі змінити положення парусу». Протистояти зустрічному вітрові прийшло б в голову, мабуть, тільки повному дилетанту, який ніколи не управляв парусами. Окрім цього, немає сенсу скаржитися на вітер за те, що він дме не в тому напрямку. Аби добратися до місця призначення, треба прийняти і використати природні сили.

Те, що здається абсолютно природним для парусників на блискучому озері, їхнє лавірування по воді, дається багатьом людям в житті дуже складно. Якщо вітер, висловлюючись біблійною мовою, – супротивний їм і вони йдуть шляхом жорсткого протистояння, то роблять не найкращий вибір. І все ж багато людей реагують на докір, звинувачення чи підступ виправданням чи контратакою. Хоча вони лише одним питанням могли б забрати вітер з їхнього парусника.

Ісус був у цьому неперевершеним майстром. Коли фарисеї хотіли «Його впіймати на слові», як про це мовиться в Євангелії від Матвія 22, то послали до Нього своїх людей і, що особливо підступно, ще й прихильників царя Ірода, поплічників римської окупаційної влади. Вони хитро поставили пастку, запитавши: «Чи дозволено давати кесареві податок, чи ні?» Якби Ісус висловився на користь податків, то значною мірою утратив би авторитет у народу. А якби Він виступив проти податків, то Йому загрожував би арешт з боку царя Ірода за підбурювання народу. Над Ним нависла неабияка загроза. Як поступити? Ісус, розгадавши їхнє лукавство, мовив: «Покажіть мені гріш податковий! <...> Чий це образ і напис? Відповідають йому: «Кесарів». Тоді Він до них каже: «Віддайте ж кесареве кесареві, а Боже Богові» (Від Матвія 22, 20-21).

Інший приклад нам також дуже знайомий. Якось один законовчитель бажав випробувати Ісуса й запитав: «Учителю, що мені робити, щоб вічне життя осягнути?» Ісус не дозволив звести Себе на слизький шлях дискусії з цієї дуже суперечливої, як ми це бачимо на прикладі багатого юнака, теми, яка непокоїла людей. Господь запитав у законника, що він читав з цього приводу у Священному Писанні. Той відповів відомою усім нам заповіддю подвійної любові: «Люби Господа, Бога твого, всім серцем твоїм, <...> а ближнього твого, як себе самого». Ісус відповів йому: «... роби це й будеш жити». Та законник продовжував допитуватися: «А хто мій ближній?» (Від Луки 10, 25-29). Тоді Ісус відповів йому притчею про милосердного самарянина.

Коли нам дме зустрічний вітер, то пам'ятаймо, що не вітер визначає напрямок, а те, як ми ставимо паруси! З Божою допомогою, йдучи назустріч небесній батьківщині, ми можемо використовувати навіть зустрічний вітер.

ІЗ БІБЛІЇ

У цій статті ми публікуємо додатковий матеріал до рубрики «Із Біблії» дитячого журналу «Ми, діти».

Картина світу в Старому Заповіті

Те, як люди на основі природничо-наукових чи філософських знань уявляють собі світ, називають світоглядом чи картиною світу. З точки зору природознавства, сьогодні ця картина охоплює Землю і космос. За часів Старого Заповіту світ виглядав по-іншому.

На картину світу в епоху Старого Заповіту значною мірою впливав світогляд сусідніх народів Ізраїлю – єгиптян і вавилонян. Найбільша відмінність полягала в тому, що політеїчні народи приписували різним явищам природи різних богів, а народ Ізраїлю вірив у єдиного Бога, Творця Яхве. Світ, зазвичай, розділяли на **ТРИ СФЕРИ**: на небо, землю і пекло. Однак єдиної, що тягнеться через увесь Старий Заповіт картини світу, не існувало. І, як показує посилання на Яхве, Бога Ізраїлю, або на інших божеств, йшлося, по суті, не про природничо-науковий опис природи космосу, а про зв'язок з Божественними діяннями.

Поняття **«НЕБО»** в епоху Старого Заповіту мало декілька значень: воно, по-перше, позначало місцезнаходження чи сферу панування Бога, але носило скоріше символічний характер. А, по-друге, – небесну твердь, небосхил, до якого, немов лампочки, прикріплені сонце, місяць і зірки (небосхил представлений як купол, як шатро, натягнуте над землею, чи диск, підтримуваний на стовпах). По-третє, небо позначало також повітряний простір між землею і небокраєм, де літають птахи.

ЗЕМЛЯ – це середня з трьох сфер і є місцем, де живуть люди, тварини й рослини. Землю і небозвід розділяли **ПЕРВІСНЕ МОРЕ**, уособлення сил хаосу, які Бог приборкав Своїм актом творіння на дві частини. Як небо, так і земля є Божими творінням. Чи справді в старозавітну епоху переважало уявлення про те, що Земля являє собою круглий диск, як це дозволяє припустити поняття «коло Землі» (пор. Ісая 40, 22), у наукових дослідженнях заперечується?

Під землею, окрім первісного моря, знаходилося також **ЦАРСТВО МЕРТВИХ**, підземний світ. Однак подібно до уявлення про небо як про Божу обитель, це не стільки конкретне місце, скільки символічне розташування сфери влади. У випадку з пеклом – це сфера розташування влади смерті.

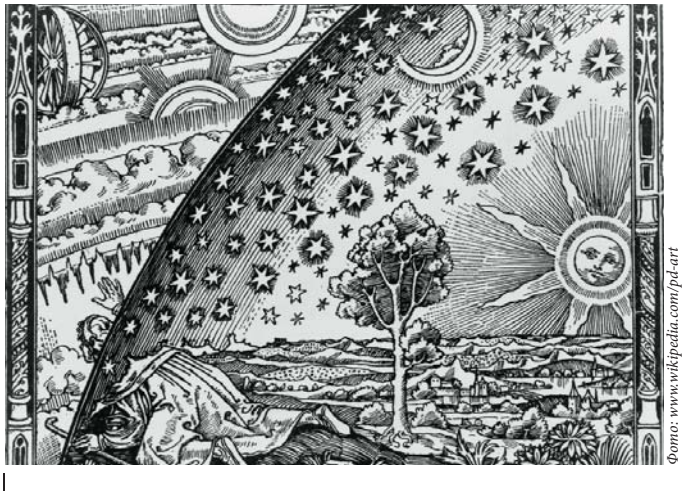

Фото: www.wikipedia.com/pd-art

Зліва: Гравюра Фламмаріона по дереву, в: Фламмарион, «L'atmosphère», Париж, 1888 р .; унизу: Небесний диск із Небри; Державний музей передісторії Саксонії-Ангальт, Німеччина

Фото: Dbachmann/CC BY-SA 3.0/wikipedia.com

Фото: © hukase420 – stockadobe.com

ПРО ВІРУ ДІТЕЙ У ЧУДЕСА

Розповідати про Божі чудеса

Оленка – у зоопарку з дідусем. Коли вони вирішили подивитися, як годують слонів, то дідусь раптом побачив, як Оленка зупинилася в декількох кроках від нього на краю піщаної доріжки й пильно дивилася на землю.

«Що ти там робиш?» – запитує, підходячи, дідусь. «Дідусь, тут мурахи побудували шосе. Іди спокійно до слонів. А я залишуся з мурахами. Тут відбувається щось неймовірне!» – сказала Оленка.

Дідусь замислився – Оленка побачила те, що йому вже давно не кидається в очі...

Фото: © sinenkiy.com.ua

Саме малі діти володіють неабиякою здатністю захоплюватися, коли відкривають навколишній світ, який оточує їх. Будь-яка крихітна, непомітна річ справляє на них неабияке враження. Чим більше ми дорослішаємо і починаємо краще розуміти світ, що оточує нас, то з більшою ймовірністю сприймаємо за норму розмаїті великі й маленькі його чудеса. У повсякденному житті нас дедалі менше вабить щось нове, те, що викликає здивування у дітей. Ми звикаємо до дивовижних красот природи і до чудесних явищ навколишнього світу. Ми живемо в центрі Божого творіння, є його частиною й іноді під впливом суцільних чудес перестаємо бачити в ньому Самого Творця.

Помічати деталі

Дорослі можуть разом з дітьми заново відкрити для себе здатність дивуватися чудесам Божого творіння, якщо приділятимуть цьому час і зосереджуватимуться на окремих деталях. При цьому, приміром, дітям, як і дорослим, можна порадити виготовити картонний фотоапарат і вирізати в ньому вічко, через яке можна дивитися на природу. Діти, які вже розуміють, що не можуть використати цей фотоапарат для створення реальних світлин, можуть уявно зберігати їх у своїй пам'яті. Повернувшись додому, вони можуть малювати збережені в своїй пам'яті світлини. З їхньою допомогою можна легко розпочати розмову про чудеса Божого творіння.

Знаходити слова здивування

Діти повинні мати можливість втілювати у слова своє здивування щодо Божого творіння. Так вони можуть відкрити й поглибити свою віру в Бога-Творця. Для цього їм потрібна мова, за допомогою якої вони можуть виразити й вести мову про свою віру. Не завжди корисно, аби тільки дорослі прищеплювали дітям уявлення про Бога і навчали їх дякувати й величати Його за Його творіння. Дорослим краще подавати дітям приклад, на який вони можуть орієнтуватися. Якщо дорослі із захопленням і вдячністю говорять про чудеса Божого творіння, то діти робитимуть те саме.

Біблія – мовний зразок

Окрім батьків й інших прикладів для наслідування, Святе Письмо також пропонує різноманітні імпульси для бесіди з дітьми про Бога і про Його діяння. Дітям варто слухати і читати тексти Біблії і вести про них мову. Для цього треба ретельно підбирати біблійні тексти. Деякі уривки з Біблії підходять для роботи з дітьми, бо є за змістом близькими до їхнього світобачення і написані майже такою ж мовою, яку вони використовують у своєму повсякденному житті. Отже, дорослі мають усвідомлювати, що Біблія написана не тільки для них, а й для дітей. Чим частіше діти знайомляться з біблійними текстами, тим краще вони пізнають Боже слово і впевненіше ведуть мову про свою віру.

Аби діти могли самостійно читати й розуміти біблійні тексти, їх треба адаптувати до їхньої мови. Рекомендують також переглядати окремі важкі слова й пояснювати їхнє значення дітям. Слова, які дитина не використовує в своєму повсякденному вжитку, навряд чи допоможуть їй наблизитися до абстрактних тем, як-от Бог чи віра.

Однак будь-яка зміна окремих слів, їхнє опускання чи додавання призводять також до іншого значення. Наприклад, якщо дитина замість слів «красивий і чудовий» чує і читає тільки «красивий», бо не може нічого придумати до слова «чудовий», то такі слова-прикметники є мовним перевантаженням для опису Божої слави. Отже, намагання зробити текст зрозумілим може призвести до спотворення його змісту. Будь-яка спроба прив'язати біблійний текст до повсякденного досвіду дитини може спотворити його первинну інтерпретацію. Знаючи й акуратно враховуючи такі наслідки, можна запропонувати дитині спрощений текст, аби відкрити їй доступ до розуміння Біблії. Усе, що втрачається внаслідок зміни, дитина з'ясує згодом, коли розширить свій словниковий запас, поглибить своє розуміння і почне в оригіналі читати біблійний текст.

Знайомство з Богом через Псалми

У роботі з дітьми найчастіше використовуються біблійні історії, в яких діють і розмовляють люди. Діти добре відстежують учинки персонажів, бо знають про них зі свого власного життя. Псалми – це прекрасним біблійний текст, який підходить для роботи з дітьми, хоча їх використовують значно рідше. Псалмам притаманна вельми образна мова, яка безпосередньо відображає світогляд дитини. Окрім цього, діти чують і читають в Псалмах про те, як люди безпосередньо зверталися до Бога, і використовують їх як моделі для власної розмови з Богом і про Нього. У Псалмах часто використовується вельми емоційна мова, яку діти можуть використовувати для вираження своїх найпотаємніших почуттів. Ще у дошкільному віці деякі діти починають розуміти метафори Псалмів не тільки буквально, а й в переносному значенні. Згодом вони навчаться зіставляти метафоричні порівняння Псалмів зі своїм власним життєвим досвідом. З їхньою допомогою текст оживає і сприяє тому, аби дитяча віра ставала ще більш конкретною.

Творча праця з Псалмами

104-й Псалом – це один з Псалмів, з яким (після ретельної правки) можуть працювати навіть діти дошкільного віку. Він містить вельми образні вислови про Божі сутність, про Його об'явлення (вірші 1-4), а також свідчення про те, що Бог створив світ (вірші 5-9), твердження, що Бог оберігає й оновлює світ (вірші 10-30) і слова похвали на честь Бога (вірші 24 і 33-35). У цих текстах діти знаходять слова, якими виражають власне захоплення Божим творінням, адже псалмоспівець знайомить дітей з людьми, які перебувають в центрі чудесного Божого творіння і сприймають його з ентузіазмом:

- *Бог створив світ з нічого.*
- *Створення світу – це значна велична праця. Кожна рослина, кожна тварина, кожна людина, навіть кожен камінь, повітря, вода, світло, тобто увесь світ і все, що в ньому знаходиться, – це Боже творіння.*
- *Бог перебуває у центрі Свого творіння. Коли ми уважно дивимося на створений Богом світ, то ще більше спізнаємо Його.*
- *Неможливе для людей є можливим для Бога. Він створив також речі, які ми не бачимо, не розуміємо і навіть не можемо собі уявити.*
- *Бог підтримує особливі стосунки з людиною. Він дав людині право жити в створеному Ним світі, користуватися ним, і турбуватися про нього.*
- *Сам Бог турбується про Своє творіння.*

Аби краще зрозуміти текст Псалмів, діти молодшого віку можуть зображувати на малюнках те, що почули, чи під час їхнього прослуховування вибирати з декількох готових малюнків те, що відповідає його змісту. Старших дітей можна знайомити з деякими віршами Псалмів, що допомагають краще уявити Бога-Творця. Про свої уявлення вони можуть розповісти у довільній бесіді чи скласти вірші, якими доповнять Псалми своїм власним досвідом переживання Бога. Якщо дорослі матимуть час, то можуть наблизити дітей до обговорення таких складних тем, як стихійні лиха: Бог створив світ ідеально й наділив людину вільною волею. Людина несе відповідальність за свої учинки. Людина, яка шукає Бога, відчуває Його присутність як в добрий, так й у важкий час.

Безпосередня робота над текстом Біблії вимагає – особливо у випадку з молодшими дітьми – значної підготовки, а також терпіння і зосередженої праці як дітей, так і дорослих. Однак така праця вартує цього. Діти, які мають змогу працювати з біблійним текстом, можуть, по-перше, довідатися щось нове про Бога і про свою віру. А, з іншого боку, вони зможуть знаходити слова, що допоможуть їм вести мову про свою віру і продовжувати зростати в ній.

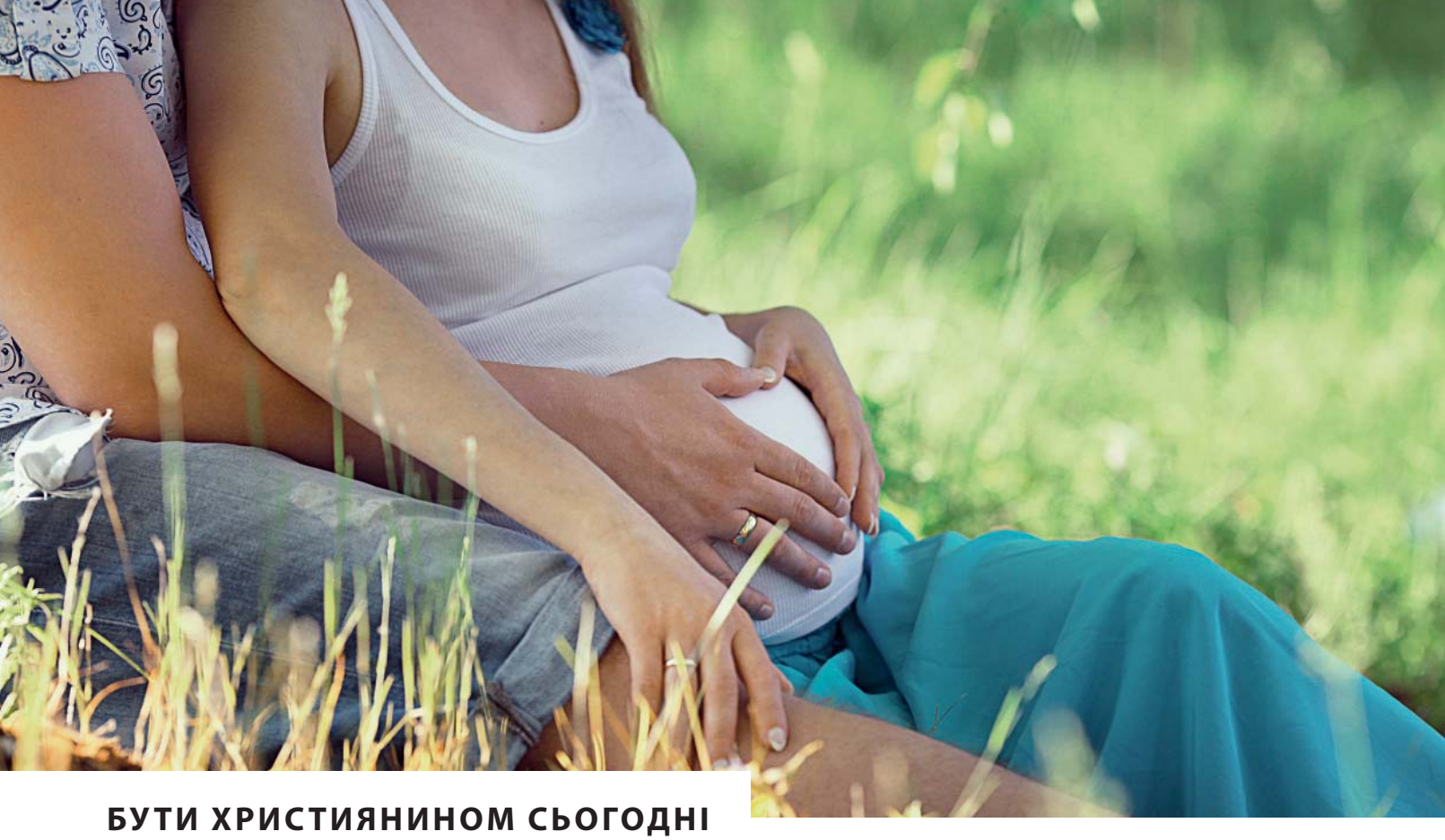

Довіра дорогоцінна, немов фарфор

Будь-яка жінка і будь-який чоловік проявляють і не раз втрачали її – довіру. «Довіра» – безконечно цінна і все ж крихка. І навіть якщо акуратно склеїти її осколки, то, як правило, зостається тонка тріщина. У календарі «Наша сім'я» п'ять років назад були опубліковані дорогоцінні думки про довіру, які ми сьогодні хочемо знову запропонувати увазі наших читачів.

Довіра необхідна для мирного співіснування людей, саме тому вона є вельми важливою і цінною. Для порівняння погляньмо на протилежність – недовіру. Якщо в сім'ї ставляться один до одного з недовірою, то чвари й розлучення не за горами. Якщо в громаді панує недовіра, то отруює загальну атмосферу. А якщо народи не довіряють один одному, то це може призвести до війни.

Довіра – це родючий ґрунт, на якому зростають паростки любові, радості, терпіння, дружелюбності, доброти, вірності, лагідності, прихильності, миру, солідарності, співпраці й багато чого іншого. Коли людина чи тварина опиняються в ситуації недовіри, то зазнають надто великий стрес. Ні тварини, ні люди не витримують упродовж тривалого часу атмосфери недовіри, бо вона завдає як фізичну, так і психологічну шкоду. Відсутність довіри позбавляє спокою і миру. Отже, довіру годі чимось замінити. Навіть людині, яка живе на безлюдному острові, потрібна довіра до самого себе, аби вижити наодинці.

Базова довіра

Найперший досвід, який людина здобуває у своєму житті – це середовище в утробі майбутньої матері, яке захищає, оберігає, зігріває, творить і підтримує нове життя. «Перший імпульс, що творить довіру, – це надійне

й постійно присутнє серцебиття матері», – пише психолог Гельмут Шмід-Ейлбер. Навіть якщо звичний ритм життя матері міняється, – від страху, приміром, прискорюється серцебиття, то захисна оболонка все ж надійно оберігає і захищає дитину, яка зростає у ній.

А згодом, коли дитина народжується, то залишає своє звичне середовище й опиняється наодинці. В абсолютно незнайомому середовищі. Незнайомі, нав'язливі звуки, а також світло, яке непокоїть. Але дитина продовжує відчувати добре знайоме і звичне серцебиття матері.

Вона разом з матір'ю і в цьому новому світі. Мати поруч з дитиною, коли її тривожить це раніше невідоме і ниюче почуття «голоду», вона опікується нею. Мати продовжує бути з немовлям, коли йому стає дедалі неприємніше, бо його вже не зігріває колишнє знайоме середовище. Та натомість завжди знаходиться хтось поруч, який лагідно пригортає його до себе.

Отже, із початкової, несвідомо пережитої безпеки виростає досвід «довіри», найперший досвід, що об'єднує малюка і батьків. І таке відбувається не тільки з людьми.

Експерименти з тваринами показали, що зігріваюча захищеність – навіть у вигляді хутряного покривала – має важливіше значення, ніж забезпечення кормом.

Дитина вчиться довіряти рукам батьків, які рятують її від падіння і ніжним дотиком знімають біль в розбитому коліні. Незважаючи на дощ, бурю чи грозу, у житті дитини незмінно і надійно сяє благодатне сонце батьківських опіки й любові.

Довіра і вірність

У «довірі» заховане слово «віра». Що означають ці два слова? «Я вірю тобі» означає «Я не очікую від тебе нічого поганого». «Я довіряю тобі» означає «Я з упевненістю чекаю від тебе добра». Префікс «до» підсилює це значення: довіра – це те, що сягає «аж до віри», тобто додає впевненості. Його коріння прадавні. Слово «довіра» відоме з XVI століття і походить від готичного слова «трауан».

Слово «вірити» тісно пов'язане з поняттям «вірний», що спочатку означало «сильний», «твердий», «товстий». Дерево – вірне і надійне, бо є товстим і сильним. На нього можна покластися. Йому можна довіритися. Так було завжди: людина, яка проявляє вірність, є справжньою, чесною, на неї можна покластися, їй можна довіряти. Якщо ви довіряєте комусь або чомусь, приміром, мосту, то у вас формується добрий досвід спілкування з цією людиною чи річчю. З цього набутого досвіду ми робимо висновок, що і в майбутньому можемо довіряти цій людині чи речі.

Ми, щоправда, передбачаємо, що завжди існує ймовірність розчарування. Тому не завжди довіряємо мостам чи людям, інакше б не вижили у цьому непростому світі.

Важко довіряти людині чи ще чомусь, якщо не мати досвіду спілкування з нею; важко довіряти виключно на основі поведінки чи зовнішнього вигляду. Ми, приміром, довіряємо людині, яка має впевнений вигляд, яка носить білий халат в лікарні чи відповідний костюм у банку. Людину завжди підсвідомо супроводжує ймовірність зловживання її довірою, саме тому в народі кажуть про «здорову недовіру», яку, попри простодушність, усе ж треба проявляти, аби, приміром, не переводити значні кошти незнайомій людині, що телефонує і розповідає про онука, який потрапив у біду.

Віра і довіра

У Святому Писанні часто слово «віра» замінюють словом «довіра». Але не завжди! У Посланні до Євреїв 11, 6 є відома фраза: «...бо хто приступає до Бога, мусить вірити, що Він існує і дає нагороду тим, які Його шукають». У першій половині цитати – «вірувати, що Бог існує», тобто вірити в Бога, – йдеться про власне віру. Коли я просто довіряю Богові й уповаю на Його існування, то це виражає щось інше, що є менш переконливим, ніж віра. У другій половині цитати віру, навпаки, можна замінити словом «довіра». «Вірити в Бога, вірити, що Він допомагає і дає нагороду» означає: «Я довіряю Богові й уповаю на Нього! Він справедливий. Від Нього походить тільки добро».

Тобі, Господи, довіряє душа моя

Часто розумною вважається недовірлива людина, яка все вивчає досконально. А наївною здається людина, яка сліпо довіряє іншому. Така думка ґрунтується на негативному досвіді, який люди набувають протягом свого життя. Вони не раз довідуються, як легковажні обіцянки не виконуються, як не дотримуються конфіденційності, як часто вдаються до обману, аби уникнути труднощів:

«Чи можна так добре жити, або, краще мовити, чи можна так взагалі жити?» – запитує Окружний Апостол на відпочинку Вільфрід Клінглер, відповідаючи на це так:

Хіба нам не доводиться щодня довіряти людям і техніці? Сідаючи в автобус чи трамвай, корабель чи літак, ми довіряємо людям, які знаходяться за кермом, а також надійності транспортного засобу. Лікар проводить операцію, і ми довіряємо його майстерності і в кінцевому результаті віддаємо своє життя в його руки. Ми довіряємо

Фото: © kichigin19 – stock.adobe.com

Фото: © dubova – stock.adobe.com

Фото: © daynamore – stock.adobe.com

Віра в Бога означає: я знаю, що на Бога можна покластися. Молитва – це важливий спосіб вираження віри в Бога.

вчителям, що вони правильно учать наших дітей; адвокатам, що вміло відстоюють наші права, і суддям, що виносять справедливе рішення. Цей список можна було як завгодно продовжити. Довіра завжди пов'язана із пізнанням. Не довіряючи, я, принаймні, довіряю самому собі, тобто обґрунтованим рішенням свого розуму. Як саме це відбувається, залежить від різних факторів. У цьому свою роль відіграють як спадковість, так і досвід раннього дитинства чи соціальне середовище.

Довіра до Бога і внутрішня позиція

Довіра до Бога ґрунтується на житті з вірою. Довіра до Бога – це не покірність долі, не сліпий оптимізм і не наївна надія на те, що все буде гаразд, а глибоко усвідомлена позиція: «Без Бога моє життя є нічим!». Святе Писання описує Бога як духовну сутність, Він постійний і надійний. Бог виконує обіцяне. Віруюча людина, яка довіряє Богові, пізнає Його по-різному: Бог – щит, сонце, сила, захист, притулок, Спаситель, якщо використовувати метафоричні образи Псалмів. Авраам, Даниїл і народ Ізраїлю пізнали Його саме таким. Господь закликав Мойсея ділитися пережитим з наступними поколіннями і таким чином зберегти пам'ять про надійність Його діянь. Хіба це не приклад для наслідування? У нас є Священне Писання, із свідчень якого ми довідуємося про Божу вірність. Довіра Божого Сина до Небесного Отця є для нас величним прикладом для наслідування. Старші брати й сестри, батьки і духовні вчителі розповідають про свій досвід віри і досвід почутих Богом молитов. Такий досвід віри надихає молоду людину, аби вона наслідувала їхній приклад, проявляла безумовну довіру до Бога й пізнавала Його любов і близькість.

Покладатися на Бога

Виникає запитання, чому іноді так важко покладатися на Бога? Люди вірять іншим висловлюванням більше, ніж Божому слову, як це відбулося, приміром, в Едемському саду. Можливо, вони покладаються більше на власні знання і вміння, ніж на всемогутність Бога, як це було під час будівництва Вавилонської вежі. Багатство і зв'язки беруть у людей гору, а не спасіння душі, як про це свідчить притча про безумного багача. Особисті очікування чи людські уявлення не завжди виправдовуються, ви розчаровані і, як й учні, які вирушили в Емаус, залишаєте свою громаду замість того, аби активізувати своє молитовне життя.
Спочатку Петро йшов водою назустріч Божому Сину. Та коли побачив вітер і хвилі, то злякався і почав тонути. Це показує нам, як важливо не сумніватися, а в будь-якій життєвій ситуації покладатися на Бога.
В екстремальній ситуації Дітріх Бонхеффер писав вельми виразно й довірливо:

«Захищені чудовою, доброї силою,
Утішно чекаєм на те, що буде.
Бог з нами ввечері й вранці
і, звісно, у будь-який день».

Ми переживаємо дні страждань і боротьби, радіємо перемогам і зазнаємо поразку, і кожен день наражаємося на небезпеку. Однак, дивлячись на прийдешнього Христа, ми «… не покидаємо довір'я, бо воно має велику нагороду» (Євреїв 10, 35).

У Москві відбувся семінар для священнослужителів Росії

У суботу, 5 червня 2021 року, після дворічної перерви, пов'язаної з епідемією короновірусу, відбувся семінар для священнослужителів з російськомовного культурного простору. Для участі у цьому семінарі в Москву з усієї Росії приїхали 160 священнослужителів. Приїзд братів по служінню із Середньої Азії, Казахстану, Монголії і Білорусії, на жаль, був неможливим. Окружний Апостол Надольний відкрив семінар у п'ятницю ввечері своїм коротким виступом. У суботу він представив священнослужителям роздуми Першоапостола із Зібрання Окружних Апостолів, яке відбулося у травні 2021 року. Наступною темою семінару було проведення богослужінь у час пандемії. Апостол Марат Акчурін дав спеціальні пояснення і продемонстрував хід святкування таїнства Святого Причастя. Потім Апостол Володимир Лазарєв виступив з доповіддю про відповідальність священнослужителів перед Богом, і на завершення Апостол Сергій Бастріков наголосив у своєму виступі про важливість пошуку молодих священнослужителів.

Окрім цього, обговорили декілька адміністративних питань, які порушив президент Релігійної організації «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Росії» Олександр Юхарін. Про юридичні умови, яких повинні дотримуватися церковні представники Росії, дав інформацію окружний старійшина і юрист Павло Сєменцов. У другій половині дня Окружний Апостол провів семінар з окружними старійшинами. Серед іншого, обговорювали наслідки зміни структури Новоапостольської церкви в Росії, які були запроваджені 1 січня 2021 року.

Богослужіння і проводи на заслужений відпочинок

Недільне богослужіння, в якому взяли участь майже 200 осіб, становило кульмінацію зустрічі. Історія епохи царя Йосафата, про яку повідомляється у 2-й Книзі Хронік, главі 20, лягла в основу проповіді. Основна думка: хвалою і прославленням всемогутнього Бога перемагати зло і гріх.

На завершення цього богослужіння Апостола Сергія Петровича Бастрікова проводили на заслужений відпочинок. «Його служіння залишило чимало слідів благословення у душах ввірених йому Богом дітей», – писав Окружний Апостол В. Надольний у своєму напередодні розісланому посланні до громад. «Тонкий гумор Апостола Бастрікова, – як зазначив Окружний Апостол під час проводів Апостола на відпочинок, яке він проводив за дорученням Першоапостола, – сприяв створенню доброзичливої атмосфери під час багатьох зібрань. У майбутньому нам буде цього не вистачати». Він передав Апостолові Бастрікову глибоку подяку і найщиріші вітання від Першоапостола. Особливу подяку він висловив також дружині Апостола та його синові за всебічну підтримку. Богослужіння транслювалося YouTube-каналами, тому багато братів і сестри мали змогу брати участь у цьому богослужінні в реальному часі.

Так завершилася зустріч Апостолів, єпископів та інших священнослужителів. Окружний Апостол Вольфганг Надольний і керівник Закордонного відділу Новоапостольської церкви Берлін-Бранденбургу окружний євангеліст Томас Пшібилка в понеділок повернулися додому.

ТЕСТИ НА ЗНАННЯ БІБЛІЇ

1. У яку ріку сім разів занурився Нааман, арамейський воєначальник?
А) у Євфрат
Б) у Йордан
В) у Ніл
Г) у Тигр

2. До скількох років Бог обмежив людське життя незадовго до потопу?
А) до 120 років
Б) до 80 років
В) до 96 років
Г) до 112 років

3. Що описано в Книзі Ісуса Навина?
А) завоювання землі Ханаанської
Б) обставини в Ізраїлі у час царя Давида
В) вихід ізраїльтян з Єгипту
Г) обставини в Юдеї в час Ісуса

4. З якого міста походить Апостол Павло?
А з Єрусалиму
Б з Ефесу
В з Дамаску
Г з Тарсу

5. Хто написав текст пісні «У небо рвуся» (№ 297 в російськомовному пісеннику)
А) Крістіан Фрідріх Ріхтер
Б) Отто фон Шверін
В) Густав Фрідріх Людвіг Кнак
Г) Густав Манкель

6. Скільки людей зазнали спасіння у ковчезі згідно з 1-м Посланням Апостола Петра?
А) усього двадцять
Б) усього вісім
В) усього 72
Г) усього п'ять

7. Якому більш пізньому англійському Апостолові належало передмістя Олбері?
А) Едварду Ирвингу
Б) Джеймсу Голдейну Стюарту
В) Джону Бейту Кардейлу
Г) Генрі Драммонду

8. У якому Євангелії розповідається про зустріч Ісуса з жінкою з Самарії?
А) у Євангелії від Матвія
Б) у Євангелії від Марка
В) у Євангелії від Луки
Г) у Євангелії від Івана

9. Хто така цариця Єзавель?
А) цариця Савська
Б) дружина царя Ахава
В) дружина Ірода Великого
Г) сестра Навуходоносора

10. Як називається церковне свято, під час якого виражають вдячність Богові-Творцеві?
А) День подяки
Б) свято П'ятидесятниці
В) свято Пасхи
Г День покаяння і молитви

Фото: Д-р Банмюллер

ІЛЮСТРАЦІЯ-ЗАГАДКА

Місто Гальберштадт, розташоване у Північному Гарцфорланді (Саксонія-Ангальт), було єпископською резиденцією під час правління Карла Великого з 804 року. Міський пейзаж характеризується трьома великими церковними спорудами: собором, церквою Лібфрауенкірхе і церквою Мартіні. У кінці Другої світової війни Гальберштадт був майже повністю зруйнований бомбардуваннями. Зруйнована була також церква Мартіні, та відновлена одразу після війни. Ця церква сходить до готичної історії будівництва і містить у внутрішньому оздобленні художньо-історичну цінну купіль для хрещення, що датується початком XIV століття. Хрестильний котел несуть четверо чоловіків. Вони символізують райські ріки Пишон, Гіхон, Тигр і Євфрат, які, згідно з описом Біблії, зрошували Едемський сад (Буття 2, 10-14). Наступна серія полотен представляє картини з життя Ісуса від благовіщення Марії до Його хрещення Іваном Хрестителем. На у центрі рельєфу, що показує хрещення Ісуса, зображено Ісуса і Духа, Який сходить на Ісуса у вигляді голуба, ліворуч від Ісуса – Ангела, Який тримає вбрання Ісуса, а праворуч – Івана Хрестителя. Усупереч біблійним оповідям, Іван Хреститель хрестить Господа, оббризкуючи Його водою для хрещення – а в Біблії розповідається про те, що Ісус занурився в ріку, бо «виходив з води» (Від Марка 1, 10).

В ЯКУ РІКУ ЗАНУРИВСЯ ІСУС ПІД ЧАС СВОГО ХРЕЩЕННЯ?

(Відповідь див. на стор. 2)